

ницы, и грѣхове-тъ на всичкый-тъ свѣтъ; или съ думы-тъ отъ Св. Писаніе: “Може да е *праведенъ* и да *оправдава* оногова, който вѣрува въ Исуса Христа” (Рим. 3; 26). “Крѣвь-та на Исуса Христа Сына му очищава насъ отъ *всякой грѣхъ*” (1 Іоан. 1; 7). “Той е умилоствивеніе за наши-тъ грѣхове, и не само за наши-тъ, но и за грѣхове-тъ на всичкый-тъ свѣтъ.” 1 Іоан. 2; 2.

Явно е че причащеніе-то не е умилоствивеніе за грѣхове-тъ ни, защото самъ Исусъ Христосъ е умилоствивеніе за тѣхъ (1 Іоан. 2; 2), и че нѣма опрощеніе на грѣхове-тъ ни чрѣзъ него, защото тѣ ся прощаватъ само чрѣзъ великъ-тъ жертвъ, който Исусъ еднѣждъ принесе на кръсть-тъ. И не само опрощаваніе-то на грѣхове-тъ ни, но и всички-тъ други благодѣтели, които сѣ нужды за спасеніе-то, ся придобиватъ чрѣзъ умираніе-то на Исуса на кръсть-тъ. *Оправдаваны* ся чрѣзъ самъ-тъ смъртъ Христова а не чрѣзъ причащеніе-то, което прѣдставлява само смъртъ-тъ му. Богъ заради страданія-та и смъртъ-тъ Исусовъ прощава грѣшникъ-тъ и ся обхожда съ него като че не е былъ грѣшникъ, като че отнапрѣдъ е былъ *праведенъ*. Той не само ся обхожда съ него като че не е былъ грѣшникъ, но и като че е былъ вѣренъ въ исполненіе-то на длѣжности-тъ си. Оправданіе-то заключава въ себе си *прощаніе* на грѣхове и *даруваніе на животъ вѣчный*; и туй оправданіе ся придобива чрѣзъ самъ-тъ жертвъ Исусовъ на кръсть-тъ, а не чрѣзъ Господнѣ-тъ вечерѣ, която само прѣдставя тѣхъ.